

EMKO

soutěž
O NEJLEPŠÍHO SONETIÉRA MGO

recept
NA SKOŘICOVÉ ŠNEKY

přednáška
ŠKOLA BEZ STRESU

stávka
UČITELŮ

JARNÍ VYDÁNÍ

ÚVODNÍK

Vážený čtenáři,

vítám vás v jarním výtisku eMka. S tímto ročním obdobím konečně začíná přibývat slunečního svitu, který nám tak scházel v zimních měsících. Pomalu se nám i otepluje, ale ne nadarmo se říká: „Březen, za kamna vlezem, duben, ještě tam budem.“ Čekání na slunečné počasí si zatím můžete zkrátit čtením nového vydání našeho časopisu.

Vzhledem k tomu, že v březnu se uskutečnil Týden humanitních věd, naši žurnalisté si připravili reportáže z akcí, kterých se zúčastnili. A to jak přednášek, ať už o jaderných elektrárnách či oblékání ve středověku, tak i o prevenci stresu ze školy. Na naše gymnázium zavítalo i mnoho významných osobností, jako například docentka Hana Srpová, která si připravila seminář o vývoji a užitečnosti písma a pravopisu. Některé akce se konaly i mimo školu, a to třeba v divadle.

Kromě míst, na která zavítali naši žurnalisté během tohoto akcemi naplněného týdne, se vydali za dobrodružstvím i jinam. A to jak na výpravu v režii biologického kroužku, tak i samostatně. Pro ty z vás, kteří preferují zůstat doma a nehledají tipy na výlety, jsme si naopak připravili recept na vynikající skořicové šneky a recenzi na knížku.

Tímto bych vám chtěla popřát příjemné čtení a hodně štěstí do závěru náročného školního roku.

ŠÉFREDAKTORKA

Ema Dančíková
KVIA

OBSAH

Vítězné příspěvky ze soutěže o nejlepšího sonetiéra MGO	01
Škola bez stresu Emma Justýna Mušálková, SB	03
Středověká válečná móda Michaela Kubesová, 1.A	05
Sportem k trvalé invaliditě Anna Hrubá, KVIB	06
Písmo a pravopis Jan Havlásek, 1.A Anežka Kalníková, SB	07
Divadelní workshop Valérie Lokajová, SB	08
Stávka učitelů Anežka Kalníková, SB	09
Recenze na knihy Emma Dančíková, KVIA	10
Jak mluví příroda aneb výšlap na Lysou horu Jan Havlásek, 1.A	13
Jaderná elektrárna v podání našich studentek Václav Šindelář, KVB	14
Skořicoví šneci Eliška Pustková, KVIA	16
Výlet do Mohelnice Václav Šindelář, KVB	17
Expedice biologického kroužku do Polanské nivy Karolína Čapková, KVIA	18

VÍTĚZNÉ PŘÍSPĚVKY ZE SOUTĚŽE O NEJLEPŠÍHO SONETIÉRA MGO

Lidé

**Martina Žolnerčíková
(KVB)**

Tiše sedím, snažím se tvářit mile,
avšak uvnitř mé mysli,
vše je shnilé, vše křičí strachem,
strachem z lidí.

Každou mou myšlenku převracím v hlavě,
jako kdyby byla horká brambora,
co tomu jsem řekl a co té udělal,
fakt mě to trápí pořád dokola.

Padám do té černé jámy pořád dál a dál,
do jámy mých myšlenek,
co pomůže mi?

Chtěl bych se vrátit v čase, když jsme byli
děti,
a s lidmi znovu začít, dobře vycházeti,
to však mohu jen ve snu, kdyby se mi
zdál.

Vím, že nejsem sám *Leon Lapčík (1.A)*

Vím, že nejsem sám
Tak proč ten pocit mám
Proč se tak cítím
Šťastný být snad nesmím

Samota můj přítel je
Pořad doprovází mě
Ráno můj budík je
Večer zas uspává mě

Zábava promění se v nudu
S ni navždy budu
Jsem jediný kdo ji vidí
Ač u ostatních slídí

Samoto jsi krásná
Budeš taky věčná?

Svět

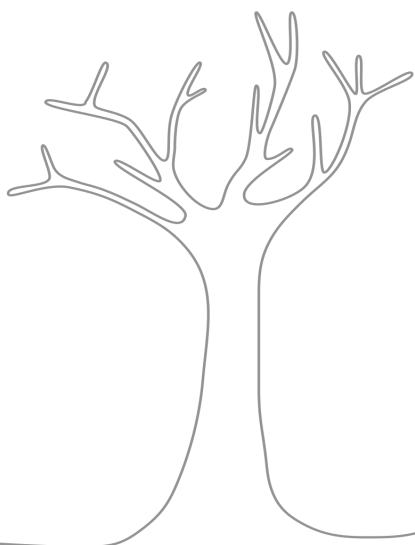
Madalena Skibová (SPTB)

Kdybych směla ve světě jiném bych žila,
ve světě kde by rovnost byla.
Ve světě kde by nebyl muž či žena, silný či slabý,
kde by byly mravy.

Kde ne znamená Ne,
kde nejsi terčem ale cílem.
Kde jsou moje věci mé,
kde nejedná se s rozdílem.

Ten svět za který se náš převléká,
člověk respektuje člověka.
V tom našem, nezná dění.

V našich myslích "dokonalých",
ten svět realitou není.
Jen pouhým snem žen zoufalých...

Matka příroda

Martin Sušeň (SPTB)

Jak krásná je příroda všude kolem,
když kvetou květiny a zpívají ptáci.
Když větřík šumí v korunách stromů,
a Slunce hřeje třpytivými paprsky.

Jak radostná je příroda v létě,
když plody zrají a voní tráva.
Když voda zvědavě se válí v potoce,
a motýli létají nad loukou barevnou.

Jak skonává pak v zimě,
když sníh pokryl zem a mráz štípe nás na tváři.
Jak rostliny pod peřinou usly a ptáci do daleka
zmizeli.

Jak moudrá je příroda v každém ročním období,
ukazuje nám, jak žít a jak umírat.
Dává nám krásu, radost, smutek i naději.

ŠKOLA BEZ STRESU

Aneb jak se nezbláznit z domácích úkolů

Máte někdy pocit, že nemáte dost času na učení, zábavu a povinnosti? Chcete komfortnější a méně uspěchané domácí úkoly? Tento článek by vám s tím mohl pomoci.

Náš workshop s paní profesorkou Novákovou začal vyplňováním barevného rozvrhu hodin. Do něj jsme měli zaznačit naše povinnosti, rutiny, kroužky a své zájmové aktivity. Pokud v danou hodinu nemáme obvyklou činnost, nechali jsme políčko prázdné.

Poté nám paní profesorka pustila prezentaci. Prvním krokem bylo rozřazení se do skupinek podle toho, jak si myslíme, že zvládáme své úkoly. Hlasování proběhlo se zavřenýma očima. Tudíž si nejsem jistá, která skupina byla početnější. Následně jsme si vyzkoušeli, jak dobře vnímáme čas. Paní profesorka nám vysvětlila, že pokud se člověk baví, ubíhá čas rychleji a naopak.

Dále jsme se dívali na video o prioritách. Profesor psychologie nejdříve nasypal do sklenice života golfové míčky (důležité součásti života jako rodina, přátelství, studium), po nich kamínky (menší úkoly) a písek (drobné radosti). Pokud by začal pískem, nikdy by nenaplnil sklenici golfovými míčky, bez nichž není život to pravé. Tak studentům naznačil, co je v životě důležitější.

V pokračující prezentaci jsme se dozvěděli o důležitosti nakládání s časem. Nejlepší je mít přehled o čase, rozvrh, s nímž si můžeme rozebrat a rozvrhnout svůj den, všimnout si své denní aktivity, zda se nám lépe pracuje večer nebo ráno. Dobrou metodou zkrácení promarněného času je zeptat se sám sebe, co mi daná aktivita přináší a nedala by se přesunout, zkrátit nebo vynechat?

Pak jsme si povídali o time managementu. Slovní spojení „time management“ znamená organizace času. Pokud si jej umíme zorganizovat, kontrolovat a uvědomovat, ovládáme time management. S organizací nám mohou pomoci diáře, zápisníky, kalendáře, poznámkové aplikace v telefonu atp. Od kontroly času máme např. stopky, hodinky nebo budíky. Uvědomování si času se bohužel musíme naučit.

Proč se naučit time managementu? Když si uvědomíme a rozvrhneme čas, snižujeme tím svůj stres, napětí a úzkost z časové tísně, osvojíme si užitečné návyky pro život. Ale nemusíte se vždy přesně držet rozvrhu a občas je dobré trochu improvizovat.

ŠKOLA BEZ STRESU

Abychom si uvědomili, čeho a jak chceme v bližší budoucnosti dosáhnout, sepsali jsme si tříbodový seznam. Je důležité znát své cíle, způsob, jak jich dosáhnout, a co pro ně děláme.

V barevném rozvrhu jsme si vyznačili rutiny (opakující se zvyky, např. jdu do postele v osm večer), povinnosti (nemusíme do nich být pouze nuceni, některé nás dokonce baví) a zábavy, abychom si uvědomili, že s povinnostmi, jako škola, se hýbat nedá, ale rutiny, jako čištění zubů, nebo zábavy, typu videohry, se přesunout dají relativně snadno.

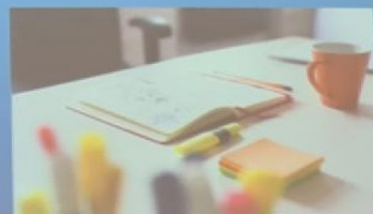
Jak tedy začít:

1. Stanovit si cíl
2. Uvědomit si čas na náš cíl
3. Mít seznam povinností a poznámky s termíny
4. Plánovat dopředu
5. Nastavit si prioritu (nejlépe začít nejtěžším, abychom měli energii na zbytek)
6. Uspořádat si pracovní plochu
7. Vyhnout se rozptýlení
8. Rozdělit si svůj úkol na menší části (pokud možno)

Pokud jste se dočetli až sem, tak vám děkuji za trpělivost a snad vám tyto rady a nápady pomohly k lepšímu způsobu učení.

- ▶ Zkontrolujte své pracovní prostředí
- ▶ Nepřepínejte se.
- ▶ Postupujte podle priorit.
- ▶ Seřadte si úkoly.
- ▶ Dělejte si přestávky.
- ▶ Dodržte svůj pracovní limit.
- ▶ Nebude mě něco vyrušovat?
- ▶ Nenaplánovala jsem si moc úkolů na jedno odpoledne?
- ▶ Který úkol je nejdůležitější?
- ▶ Nenavazují úkoly na sebe?
- ▶ Jak se můžu rychle odreagovat?
- ▶ Nepřetáhl/a jsem svůj časový limit?

JAK NA PRACOVNÍ PROCES?

STŘEDOVĚKÁ VÁLEČNÁ MÓDA

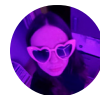
V rámci týdne jazyků se na naší škole konal workshop s tematikou středověku, který si pro nás připravili Mgr. Tomáš Kocourek, Bc. Matěj Medvěd a náš absolvent Marek Vidlička, studenti Ostravské univerzity. Podívali jsme se na středověké odívání, především válečné. Přes povídání o tom, z jakých materiálů se tehdejší oblečení vyrábělo, jsme se dostali až k jednotlivým typům zbroje. Zjistili jsme, co všechno bylo součástí brnění rytíře a z kolika vrstev se taková výzbroj skládala.

Velmi jsme byli překvapeni ukázkou středověkého brnění, které na sobě měl oblečené Marek Vidlička, a jak jsme později zjistili, také ho sám vyrobil. Mohli jsme si prohlédnout a vyzkoušet kroužkovou kuklu či helmici nebo si potěžkat válečný meč.

Zároveň jsme společně zbořili některé z mýtů, které o středověku panují. Náznornou ukázkou jsme si dokázali, že středověký rytíř se neměl problém pohybovat v brnění. K našemu nemalému úžasu se dokonce rozběhl po učebně. Další mýtus jsme vyvrátili pomocí dobových obrázků a ukázek tehdejšího oblečení. Jedná se o nepravdu, že středověk byl obdobím, kde se nosily jen smutné, depresivní barvy jako hnědá, šedá a černá. Naopak, na všech dobových ilustracích je krásně vidět, že středověk hýřil barvami a barvy se nakonec dostaly i na výzbroj a štíty rytířů. Do třetice jsme si ukázali, že zrovna ne všechny historické filmy jsou, co se týká oblečení, přesné a že ne vše v historii vypadalo tak, jak to vidíme ve filmech.

SPORTEM K TRVALÉ INVALIDITĚ

Už několik let se věnuji basketbalu na vysoké úrovni a mým největším nepřítelem jsou, jako u každého sportovce, zranění. Ovšem sport se bez zranění většinou neobejde a ani já nejsem výjimkou. Při zápase v prosinci jsem si udělala jedno z nejtěžších zranění, které nejen sportovce může potkat, a to nejen fyzicky, ale i mentálně – ruptura předního křížového vazů v kolenu, bez nějž se v běžném životě obejdete a v podstatě vás, až na opotřebování chrupavek, neomezuje. Chcete-li nadále sportovat, musíte podstoupit operaci, tzv. plastiku vazů, při které se přetržený vaz nahradí.

To, že mám přetržený vaz, jsem se dozvěděla až po prvním zákroku, při kterém mi měli „jen“ vytáhnout krev po „podvrtnutém“ kolenu, což byla prvotní, bohužel mylná, diagnóza. První operaci jsem tedy podstoupila tři dny před Vánocemi. Bohužel jsem se ale probudila na nemocničním pokoji s oznámením od pana doktora, že jsem si vaz přetrhla, a že se za dva měsíce na operační sál podívám znovu. Nedokážu přesně popsat tu bezmoc, co jsem cítila, když mi vlastně řekli, že se se sportem, který mě neskutečně naplňuje, mohu na nespočet měsíců rozloučit.

Ačkoli se to může zdát poněkud jednoznačné, čekalo mě jedno z nejtěžších rozhodnutí. Buď přestanu hrát basket, a tedy vyhnout se operaci a následné téměř roční rekonvalescenci, nebo na operaci jít s tím, že se zase někdy na palubovku podívám. Po náročném rozhodování a několika probrečených hodinách vyhrála touha dělat to, co mě opravdu baví, a tak mě 1. března čekala plastika vazů, při které mi vzali štěp ze stehna a vaz úspěšně nahradili. Momentálně jsem druhý týden po operaci. Rekonvalescence je zcela individuální, ale ke kontaktnímu sportu se mohu vrátit nejdříve za šest měsíců, v což pevně doufám, i když se tato doba může protáhnout, jelikož se náhradní vaz musí správně uchytit, čímž se také omezí jeho opětovné přetržení.

Jak jsem již řekla, je to jedno z nejtěžších a nejdelších zranění, kterým si sportovec může projít, a i pro mě je toto období velmi těžké, i když jsem teprve na začátku. Těším se ale na den, kdy se opět postavím na palubovky bez strachu, že si vaz opětovně přetrhnu.

PÍSMO A PRAVOPIŠ

Jsou písmo a pravopisná pravidla spíše trestem, nebo odměnou? Na tuto úvahu byla zaměřena úterní přednáška paní docentky Hany Srpové, která k nám přišla z filozofické fakulty OU. S paní docentkou jsme během přednášky nahlédli do samotného vzniku písma a na jeho vývoj v daných oblastech. Zabývali jsme se také tím, jak byl vývoj spjatý s tehdejšími obyvatelstvem a jak to na ně působilo.

S celkovou historií jsme začali u obrázkového písma (piktogramů), které používali Sumerové a Inkové. Pokračovali jsme přes písmo slovní, slabičné a skončili jsme u hláskového, které používali Féničané a dnes většina národů. Přednáška nebyla zaměřena jen na historii, hovořili jsme také i o aktuálních tématech např. proč nelze v Číně přejít na klasickou latinku, nebo jaký je postoj Čechů k další reformě češtiny. A proč tedy nelze, aby v Číně proběhla reforma písma? Čína je velká, takže kdyby se písmo mělo měnit, tak by to trvalo klidně i stovky let, ale hlavním důvodem je, že by to bylo hodně finančně náročné a stát by to nezvládl.

Přednáška byla obohacující a všechny nás bavila. Mohu jen doporučit.

Jan Havlásek
1.A

Tento seminář si pro studenty našeho gymnázia připravila Doc. PhDr. Hana Srpová, CSc., jejíž specializací je stylistika, žurnalistika a reklama. Učila na FF OU, Vysoké škole báňské, a chvíli působila i v USA. Během své kariéry vydala řadu publikací, mezi nimiž vyčnívají například 2 publikace, které se zabývají reklamou a jejím vlivem na děti. Seminář v rámci týdne jazyků byl zaměřen na písmo a jeho vývoj, probírali jsme klínové písmo, azbuku až po latinku. A zjistili jsme, že písmo jakožto prostředek pro předávání informací je v různých oblastech velmi užitečné.

Anežka Kalníková
SB

DIVADELNÍ WORKSHOP

v rámci týdne jazyků

Akce se konala 6. 3. 2024 pro sekundy od desíti do zhruba dvanácti hodin v Ateliéru NDM.

První aktivita se týkala slova, ke kterému se celý workshop vázal. Za úkol bylo, abychom napsali na papír jedno slovo, které se nám vybaví, když se řekne rituál. Zazněla slova jako šaman, pohřeb, oběť a další. Poté jsme si povídali o tom, jaké rituály mohou probíhat v normálním životě.

Jako další následovalo hraní scénky, kterou jsme si měli vymyslet a neměla představovat nic jiného než rituál. Snad třikrát skupinky představily svatbu, ale objevil se i pohřeb nebo obětování bohům.

Následně nám paní, která nás celým workshopem provedla, začala mluvit o nejslavnějších antických dramaticích, jako například Euripidés nebo Sofoklés.

Poté nám několikrát přečetla divadelní hru jednoho z nich, která pojednávala o matce, která zabila své děti, protože ji její manžel podvedl. Dala nám papírek kolovat, zatímco jsme každý měli přečíst jednu větu. Jedna polovina tak, jako by stála na jevišti a hrála a druhá polovina jako reportáž v televizi.

Následně jsme dostali papíry a měli jsme tuto hru přepsat tak, aby to vypadalo jako normální chat v telefonu v dnešní době. A vzhledem k tomu, že už jsme neměli čas, workshop skončil.

Všichni jsme sice předpokládali, že se dozvíme něco o tom, jak to v divadle vypadá v zákulisí anebo jak to tam probíhá, ale i když to tak nebylo, tak jsme se dozvěděli docela dost zajímavostí.

STÁVKA

KDY, JAK A PROČ?

Celostátní stávka učitelů se konala dne 27. 11. 2023. Její důvody a účely se dozvíme dnes v rozhovoru s Mgr. Davidem Martinákem, který naši školu do stávky jako předseda odborů zapojil.

1. Důvod a účel stávky

Mezi hlavní důvody patřily změny, které ministerstvo chystá ve financování škol. Také se mělo razantně zmenšit maximální počet půlených hodin, což by mohlo vést k zhoršení kvality výuky. Dalším důvodem bylo snížení dotací na nepedagogické pracovníky, jako jsou uklízečky a kuchařky.

2. Jak to bude dál pokračovat

Školské odbory dostaly od jednotlivých škol informace o tom, kolik lidí ve škole stávkovalo. Na základě těchto čísel mohli jít na ministerstvo a vyjádřit nesouhlas s plánovanými kroky. Díky tomu ministerstvo školství ví, že existuje podstatný počet lidí, kteří nesouhlasí s těmito změnami. Od té doby probíhají pravidelná jednání, aby se našel kompromis a změny byly upraveny. Zatím nejsou známy konkrétní výsledky ohledně platů, ale jednání stále probíhají.

Za čtenáře eMka děkuji za poskytnuté informace.

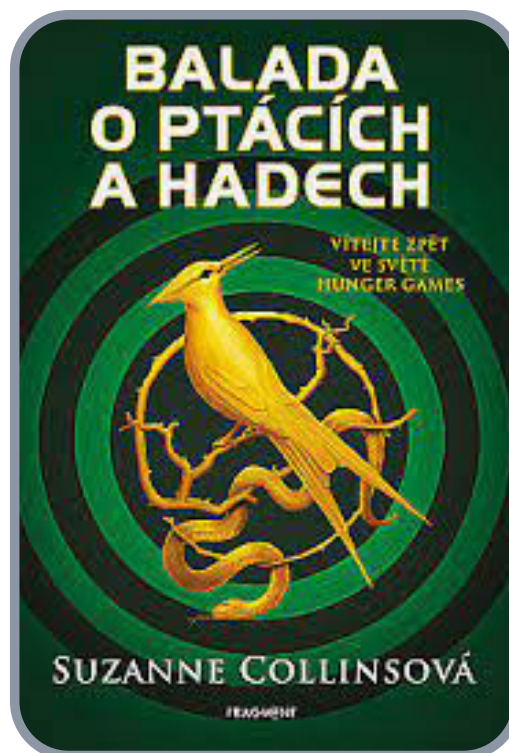
BALADA O PTÁČÍCH A HADECH

Recenze knihy

Před několika měsíci vstoupil do kin film Hunger Games: Balada o ptáčích a hadech. Jedná se o filmovou adaptaci stejnojmenné knihy Suzanne Collins z roku 2020. Jak vám název možná napoví, příběh se odehrává ve stejném světě jako trilogie Hunger Games, která vycházela mezi lety 2008 a 2010, a která si díky své popularitě vysloužila neméně populární filmovou adaptaci. Já sama jsem tyto knihy četla už poměrně dávno, takže když před třemi lety vyšla tato knížka, ani jsem ji nezaregistrovala. Dozvěděla jsem se proto o ní až v době, kdy vyšla její filmová adaptace, na kterou jsem se rozhodla podívat. Samozřejmě jsem film však nemohla vidět bez toho, aniž bych četla jeho předlohu. Tím se tedy dostáváme k předmětu dnešní recenze, kterou je Balada o ptáčích a hadech.

O knize

Balada o ptáčích a hadech je prequel k originální trilogii Hunger Games, odehrává se 64 let před dějem první knihy série. Pro ty, kterým tato série, a svět, do kterého je zasazena, není známý, Hunger Games je dystopická trilogie odehrávající se asi 300 let v budoucnosti v Severní Americe. Ta je zničena nukleární válkou a vzniká v ní nová země zvaná Panem. Ten se dělí na 13 krajů a hlavní město, Kapitol. Tvrdá vláda Kapitolu se krajům nelíbí, a proto povstanou. Jejich povstání však není úspěšné a jako trest za rebelii je zničen a vyhlazen třináctý kraj.

RECENZE KNIHY

Jejich povstání však není úspěšné a jako trest za rebelii je zničen a vyhlazen třináctý kraj. Navíc je zavedeno, že každoročně je losem v každém z dvanácti zbývajících krajů vybrán jeden chlapec a jedna dívka ve věku od 12 do 18 let, kteří se zúčastní Hladových her (= Hunger Games. Nikdy jsem nepochopila, proč se čeští překladatelé rozhodli v knize jméno her přeložit, ale samotné jméno trilogie ponechat v anglickém originále). V přímém televizním přenosu tito takzvaní splátcí, neboť splácí činy svých předků, kteří povstali proti Kapitolu, bojují na život a na smrt v nebezpečné aréně, dokud nezbude jen jeden přeživší, vítěz.

Nejspíš jste si všimli jisté podoby s gladiátorskými zápasy, které pořádali staří Římané. Nejedná se o náhodu, neboť autorka uvedla tyto hry jako jednu z inspirací pro tyto knihy. Mezi další zdroje inspirace patří antický mýtus o Théseovi, kde jako trest za předchozí zločiny jsou Athény nuceny posílat sedm mladíků a sedm dívek na Krétu, aby byli obětováni Minotaurovi, se kterým jsou uvězněni v rozlehlém labyrintu. Symboliku lze nalézt i ve jménech. Hlavní postava, Coriolanus, svým jménem odkazuje na Shakespearovu tragédii stejného jména. Další z postav, Lucy Gray, pak své jméno získala podle básně z osmnáctého století o dívce, která se ztratí v bouři. Osobně bych vám doporučila si po přečtení knížky původ jmen všech postav vyhledat, protože nesou význam, který se poté často odráží do samotného děje knížky.

Děj

Původní trilogie začíná v době 74. Hladových her, tato kniha se však odehrává o 64 let hlouběji v minulosti. Od vzpoury krajů zatím uplynulo pouze deset let, a kdysi bohatá a mocná rodina Snowových nyní živoří. Jejich jedinou šancí na spásu je osmnáctiletý Coriolanus, který se připravuje na svou roli mentora ve Hrách. Tato role byla zavedena toho roku kvůli stále nižší sledovanosti her. Každý ze splátců má přiřazen svého mentora, který mu má pomoci se na ně připravit. Mentorové jsou vybíráni z řad kapitolských studentů, mezi které patří i Coriolanus, či Coryo, jak mu říká jeho sestřenice a nejbližší důvěrnice Tygris. Byl mu však přidělen ten vůbec nejhorší úkol – splátkyně z nejchudšího, dvanáctého kraje, jménem Lucy Gray. Jejich osudy jsou nyní plně spjaty, neboť oba potřebují její výhru k přežití. Coriolanus však začíná se svou nebohrou splátkyní soucítit a čím dál více zapomíná na pravidla, kterých se držel celý život. Hodí je všechna za hlavu?

VERDIKT

Recenze knihy

Ačkoli je tato kniha prequel k sérii Hunger Games, určitě bych vám spíše doporučila, pokud už jste tomu tak dávno neučinili, si nejdřív přečíst ji. Tato kniha totiž popisuje osudy mladého Coriolanuse Snowa, který se později stává prezidentem Panemu a hlavním antagonistou trilogie. Balada o ptácích a hadech je pouhým náhledem do jeho mládí a ukazuje přerod jeho osobnosti. Neboť je celý příběh vyprávěn z jeho pohledu, je pro některé snadné s ním soucítit či si jeho postavu oblíbit, ačkoli si uvědomují, kým se časem stane. Myslet si ovšem, že i původně byl nějaký nevinný mladík je však úplně hloupé, už od začátku je totiž vypočítavý a ochotný udělat cokoli, aby dosáhl svých cílů. Možná by se tedy dalo říct, že nepozorujeme přerod jeho osobnosti, ale spíše postupně ji odhalujeme.

Knížka je poměrně dlouhá, ale četla se mi dobře. Byla zajímavá hlavně tím, že je vyprávěna z pohledu postavy, o které víme, že bude záporná, ale skoro se nám tomu až nechce věřit. Stále si člověk říká: „Kdy už se stane tím krutým mužem, kterého známe z dalších knížek?“, až si nakonec uvědomí, že jím byl celou dobu. Myslím si, že kdyby byl stejný příběh vyprávěn z pohledu Lucy Gray, nebyl by až tak strhující. Kouzlo její postavy spočívá v tom, že je pro Coriolanuse mysteriózní, neznámá, a tak je dobré, že ani my jako čtenáři nemůžeme do její mysli nahlédnout.

Závěrem bych se ráda přiznala, že film, který mě dostal k tomu, aby si tuto knížku přečetla, jsem ještě ani neviděla. Než jsem si totiž jeho předlohu přečetla, už nebyl v kinech dostupný. No, a od té doby jsem se k němu už nedostala, ačkoli to do budoucna plánuju. Aspoň jsem si však přečetla dobrou knihu, kterou jsem vám mohla představit v této recenzi.

JAK MLUVÍ PŘÍRODA ANEB VÝŠLAP NA LYSOU HORU

8. 3. 2024

V pátek jsme se sbalili a s p. profesorkou na Lysou vyrazili.

Vlakem z Ostravy jsme vyjeli a na Ostravici dojeli.

Naše pohledy byly jasné, věděli jsme, že to bude drsné.

Do kopce jsme šlapali a někteří cestou odpadali.

A ten zbytek, to za dvě a půl hodiny dal a na vrcholu se smál.

Kofolu a polívečku jsme spapali a jak jsme si na tom pochutnali.

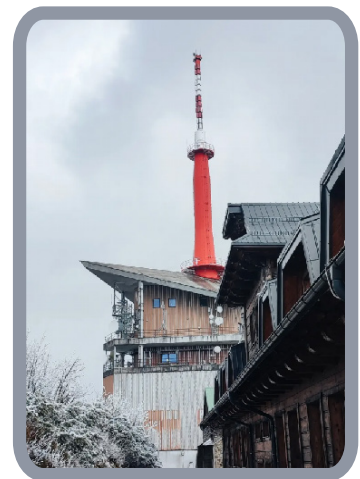
Fotky jsme z výletu pořídili, aby nám ostatní uvěřili.

No a teď už jen utíkat dolů, nebojte, běželi jsme pomalu.

Na vlak v třicet tři jsme spěchali, a tak tak ho stíhali.

Do Ostravy jsme přijeli a radostí z výletu výskali.

Tak Lysá horo, už to máme za sebou,... a za rok opět na viděnou.

JADERNÁ ELEKTÁRNA V PODÁNÍ NAŠICH STUDENTEK

Pro žáky Kvarty B by bylo čtvrtěční ráno 25. ledna úplně běžné. Čekali bychom jako vždy na naši první hodinu, fyziku, v níž bychom zcela určitě probírali transformátory a všeobecně nahlíželi do tajů střídavého proudu. Přesto na nás dnes nic takového nečekalo. Každý, kdo prošel kvartou, ví, že v jejím ŠVP je i jaderná energie, a tak se paní profesorka Kerlínová rozhodla, že nám zpestří výuku a pozvala dvě studentky z Kvinty B Kateřinu Kořínkovou a Kláru Tesařovou, aby nám přednesly svou přednášku o jaderných elektrárnách. Mé očekávání to zcela určitě překonalo a přednáška mě moc zaujala i přes mé prvotní obavy, že tomuto tématu nebudu vůbec rozumět. Děvčata uměla věci krásně vysvětlit. Závěr prezentace se také týkal havárie jaderné elektrárny Černobyl. Takže koho nezajímala část fyzikální, našel se v části historické. Celá přednáška byla rovněž proložena několika kontrolními otázkami, dáváme-li pozor, a kdo správně odpověděl, dostal bonbón.

Abych to na závěr nějak shrnul, přednáška mě moc bavila, dozvěděl jsem se z ní mnoho nových velice cenných informací a nyní se už jaderné energie neobávám. I proto jsem se rozhodl s přednášejícími udělat rozhovor.

1. Začal bych otázkou, která se sice nebude přímo týkat jaderných elektráren, ale napadá mě jako první, a to je, jestli vás baví fyzika? Co vás baví nejvíce a co třeba naopak nejméně?

Katka: Tak za mě, fyzika mě zajímá hodně, hlavně jak funguje svět a všeobecně to tajemství fyziky, ale fyzika ve škole mi připadá, že určitě něco naučí, ale není to přímo to, co by mě zajímalo. Je to spíše taková ta (odmlčí se) obecná známost fyziky. Fyzika jako třeba astronomie nebo jaderná fyzika, tak o ní se zajímám potom sama mimo školu.

Klára: A za mě, já mám k fyzice takový neutrální přístup. Není to sice předmět, který by mě nějak extra naplňoval, ale zároveň mi nevadí. Ve škole samozřejmě jako každý jiný nesnáším příklady (zasměje se), počítání vzorečků, ale jak říkala Kača, fascinuje mě, jak vlastně věci na tomhle světě fungují.

2. Teď bych se tedy přesunul přímo k věci. Zajímá mě, z kolika témat přednášky jste vlastně měly na výběr a proč jste si vybraly zrovna jaderné elektrárny?

Klára: Tak myslím, že těch témat tam bylo docela dost, asi patnáct nebo tak nějak. Nevím, je to podle mě prostě téma, o němž si myslím, že by se o něm mělo mluvit. Je to opravdu velká tragédie, která se stala a která nás stále ovlivňuje, a měli by se o ní lidé dále dozvídat. Chceš něco doplnit? (obrátil se na Katku a zasměje se)

Katka: Asi ne!

JADERNÁ ELEKTRÁRNA

3. Jak složitá na přípravu přednáška byla? Kolik jste nad tím strávily času?

Katka: Hodně složitá, trvalo to fakt dlouho. Původně jsem tu prezentaci dělala s Barčou Novotnou, která momentálně studuje ve Francii. To jsme měly tu základní verzi té prezentace a potom nás paní profesorka Kerlínová požádala, abychom Vám, letošním kvartám, to teda přednesly. To jsem požádala Klárku, která do toho dala taky úplně nesmírně velkou práci. Vytvořila si tedy ty kartičky, co jsme Vám přednášely. Strávily jsme nad tím celý víkend a potom se ještě každá na to samostatně učily. Doufám, že to snad stálo za to.

4. Byly jste nervózní při prezentování?

Katka: Určitě

Klára: Jo, já trpím strašnou trémou, když mám prezentovat před velkým počtem lidí, takže pro mě se naučit ty fyzikální věci, reakce, všechno bylo složité a do toho mluvit a ještě k tomu dávat ty kartičky.

5. Když jsme u těch jaderných elektráren, tak paní profesorka Kerlínová bude pořádat už druhým rokem zájezd do Temelína příští rok v září. Zúčastníte se?

Katka: Já jsem za sebe měla v plánu jet už minulý rok, ale nějak se mi to nepodařilo, měla jsem plány v tu dobu jiné, ale chtěla bych, jestli se mi to podaří. Určitě by mě to zajímalo.

Klára: Mám to podobně.

6. Jak se Vám přednášelo v letošních kvartách, která byla aktivnější a ve které se Vám třeba lépe přednášelo?

Klára: Tak aktivnější (odmlčí se), to můžeme pojmut ze dvou úhlů, (obě děvčata se zasmějí). Aktivnější v tom dobrém slova smyslu byla určitě vaše. Bylo to takové, že jste byli klidnější, hodně jste poslouchali a líbilo se mi, že jste věděli odpovědi na úplně všechny otázky. Aktivnější ve slova smyslu živější, hlučnější, atd. (smějí se) byla Kvarta A. Ale nebylo to tak špatné.

7. Na závěr, jak byste zhodnotily svůj výkon? Myslíte si, že se vám prezentace povedla? V čem jste třeba pocitovaly nedostatky? Zkrátka, jak byste svou práci shrnuly?

Katka: Já myslím, že jsme asi mohly více propracovat mluvu. Za mě, já hodně koktám, takže se pro příště více zaměřit na tento nedostatek. Ale myslím, že jsme byly dost připravené a že se nám to povedlo.

Klára: A za mě, já jsem perfekcionistka, takže určitě jsem se mohla ještě více připravit, příprav nikdy není dost, ale myslím si, že v rámci časového hlediska a všeho jsme to zvládly dobře.

Já bych vám chtěl moc poděkovat za rozhovor a těším se na další přednášku.

SKOŘICOVÍ ŠNECI

Recept

Ingredience:

Těsto

- 360 g hladké mouky
- 60 g cukru
- 1 sušené droždí
- ½ lžičky soli
- 1 vejce
- 180 ml teplého mléka
- 50 g rozpuštěného másla

Náplň

- 80 g cukru
- 1 lžičce skořice
- Špetka soli

Postup:

1. Nejdříve v míse smícháme všechny suché suroviny (mouku, cukr, droždí a sůl).
2. Potom přidáme mléko, máslo a vejce a hněteme do té doby, dokud nevznikne hladké těsto. Dejte si pozor ať je v těstě co nejméně prasklin, jinak by nemuselo dobře vykynout.
3. Hotové těsto dáme do olejem vymazané mísy a necháme ho v teple kynout asi hodinu a půl. Mělo by vykynout do dvojnásobku.
4. Mezi tím si můžeme udělat náplň, kdy smícháme skořici, cukr a sůl.
5. Vykynuté těsto vyválíme do obdélníku, potřeme máslem a posypeme směsí cukru a skořice. Poté ho zamotáme do závinu (delší stranou k sobě) a rozkrájíme na 9–12 stejných kousků.
6. Ty potom přesuneme na plech s pečícím papírem a necháme je kynout další půl hodiny
7. Pečeme v troubě na 180° asi 25 minut.

Šneeci se dělají z kynutého těsta, takže pokud na něj máte jiný postup, můžete samozřejmě použít i ten.

Nejllepší jsou ještě teplé s kávou nebo čajem.

VÝLET DO MOHELNICE

Pranostika sice praví, březen, za kamna vlezem, jenže dnešní březnové počasí je úplně jiné, než v dobách, kdy naši předci tuto pranostiku vymýšleli. Dnes je březen již teplým, typicky jarním měsícem, v němž mnoho lidí rádo cestuje. Navíc máme letos v březnu jarní prázdniny, takže vám snad přijde vhod můj tip a nestrávíte volno doma.

Za navštívení zcela určitě stojí Mohelnice, malebné městečko na Olomoucku. Vyjedete vlakem ze stanice Ostrava – Svinov (popř. Ostrava hl. n.) a pojedete do stanice Olomouc hl. n., kde přestoupíte na osobní vlak, rychlík či vlak EuroCity (záleží na tom, co pojedete), kterým se dostanete do cíle.

Mohelnické muzeum se nachází dva a půl kilometru od nádraží, takže se pořádně projdete. Je otevřeno od úterý do neděle od 9 do 12 a od 12:30 do 17 hodin. Muzeum nabízí dva okruhy prohlídek. První okruh pojednává o pravěkých lidech, kteří na území dnešního města sídlili. Nejmladší si zde mohou zkusit, jak vypadá práce archeologa nebo si zkusit sestavit modely venuší. V druhém prohlídkovém okruhu získáte informace o historii samotného města. Nejstarší exponáty pochází až z 11. století. Zhlédnout lze také tzv. mohelnický poklad, což jsou pražské groše a meč, jímž bojoval neznámý hrdina v bitvě u nedaleké Zvole v 15. století. Ale najdete zde i několik exponátů ze současnosti. Třeba školní třídu, krejčovské dílny, atd. z dob první poloviny 20. století. Na své si přijdou i milovníci výtvarného umění, jelikož součástí expozice je i minigalerie. Zkrátka v městském muzeu se zaručeně nudit nebudete.

Zklamán z výletu nebude ani ten, kdo miluje výšky. Naproti muzeu se totiž nachází kostel sv. Tomáše z Canterbury, jehož věž je od jara volně přístupná. Rozprostře se vám tak nádherný výhled na okolní hrady Bouzov, Úsov i nechvalně proslulý hrad – věznici – Mírov. Samotný kostel pochází ze 13. století a po přestavbách se z něj stala novogotická stavba.

Kdyby však i to bylo někomu málo, může se vydat do městské části Podolí, kde se nachází renesanční tvrz z 16. století. Ta je sice veřejnosti nepřístupná, ale za navštívení rozhodně stojí.

Myslím, že v Mohelnici nudu rozhodně nezažijete. Právě naopak by vám mohl tento výlet jarní prázdniny pěkně zpestřit. Neváhejte tedy a navštivte Mohelnici, stojí to za to!

EXPEDICE BIOLOGICKÉHO KROUŽKU DO POLANSKÉ NIVY

Již začátek výpravy byl slibný, sešli jsme se v osm na Hlavním nádraží, odkud jsme měli s přestupem pokračovat směr Polanka. Ve vlaku jsme usedli v horní části, kterou byla první třída, což nebylo podstatné, protože naše jízda trvala asi sedm minut. Počasí jsme ještě celkem vychytali, na to že bylo 1. března, bylo jen mírně deštivo a mlha. Problémem se ale po chvíli stal déšť z předchozího dne, poněvadž jsme sešli z chodníku a museli se prodírat mokrým listím a bahnem. V cestě nám stály dva kusy dřeva tvořící improvizovanou lávku, ta byla samozřejmě nasáklá a přejít po ní bylo přinejmenším složité.

Protože už není zima, rozhodla jsem se vzít si mé jediné tenisky, čehož jsem zanedlouho litovala, sušily se bezmála čtyři dny. I přes již zmíněné komplikace se nám podařilo dostat se k samotnému vstupu do Poodří, kde jsme krom meandrů Odry a soustavy rybníků viděli i všemi oblíbené labutě, první sněženky, ještě zmrzlé kočičky a Kuňku obecnou, která vylučuje kožní sekret odpuzující predátory. Pro člověka toxická není, každopádně je vhodné se vyhnout kontaktu s očima. Pro velký úspěch jsme našli i Skokana hnědého, který žije po celé české republice.

V celé přírodní rezervaci je zakázáno cokoli trhat, přesto můžete vidět sousedy s igelitkami plnými medvědího česneku. Pokud nejsou opatrní, stane se toto setkání vaším posledním, medvědí česnek je snadno zaměnitelný s konvalinkou, rozdílem je například rozmístění listů, u česneku vyrůstají ze země, kdežto konvalince rostou dva proti sobě ze společného stonku. Pokud si nevěříte, můžete si přičichnout, výrazná vůně česneku je snadno rozeznatelná od mdlé vůně konvalinky.

Když se nikdo nepřiortrávil pokračovali jsme vesele dál, to se bohužel nedá říct o nebohých žábách, jejich mrtvolky jsme přešlapovali hned několikrát. Snažily se přejít přes cestu k vodě, což se jim očividně nepovedlo. Zpáteční vlak jsme bez problému stihli, než jsme mohli s přáteli zaplatit, musely jsme vystupovat na svinovských mostech, kde pro nás výprava skončila.

EMKO

Šéfredaktorka:

Emma Dančíková, KVIA

Odborný dohled:

Mgr. Rostislav Gromnica, Ph. D.

Žurnalisté:

Emma Justýna Mušálková, SB

Michaela Kubesová, 1.A

Anna Hrubá, KVIB

Jan Havlásek, 1.A

Anežka Kalníková, SB

Valérie Lokajová, SB

Václav Šindelář, KVB

Eliška Pustková, KVIA

Čapková Karolína, KVIA

Sonetiéři:

Martina Žolnerčíková, KVB

Leon Lapčík, 1.A

Magdalena Skibová, SPTB

Martin Sušeň, SPTB

Grafici:

Karolína Brožinová, 3.A

Alžběta Karbanová, 1.A

Oliver Turecký, SB

